

CON VẬT TẾ THẦN

Như trước đây, xạo tôi thường hay nhắc tới Cựu Tổng thống Ronald Reagan với học thuyết “*Global Strategy And New World Order*” (*Chiến Lược Toàn Cầu Và Trật Tự Mới Của Thế Giới*). Năm 1989 Liên Bang Xô Viết sụp đổ, mở đầu cho một trang lịch sử mới, chiến tranh lạnh Nga–Mỹ chấm dứt, từ “lưỡng cực” sang “đơn cực”. Mỹ đóng vai trò như “cảnh sát quốc tế” ôm đồm cả thế giới vì nghĩ rằng chỉ có Mỹ là có đủ tiềm lực kỹ năng quân sự để can thiệp mọi chuyện lớn nhỏ của cả nhân loại trên trái đất này.

Sau Ronald Reagan, tiếp nối là George H.W. Bush (1989–1993), Bill Clinton (1993–2001), George W. Bush (2001–2009), trong suốt thời gian này từ 1989 đến 2009, trọng tâm chiến lược của Mỹ là “Vùng Trung Đông”. Thời gian này, Nga như không cần bàn tới nữa, Trung cộng đang trỗi dậy với bàn tay siết chặt với Mỹ qua việc làm ăn buôn bán, kết của nền “Ngoại Giao Bóng Bàn” của Richard Nixon và Mao Trạch Đông, nối tiếp là Đặng Tiểu Bình. Một điều Mỹ không ngờ tới là Tàu cộng mang đôi hia bảy dậm, thoáng một cái Tàu ngang nhiên công bố là quốc gia có nền kinh tế thứ hai sau Mỹ, và có thể thay thế Mỹ trong năm 2035!

Năm 2011, Barack Obama tuyên bố “chuyển trục” “Pivot To Asia”, có nghĩa là chuyển trọng tâm chiến lược sang Châu Á để đối phó với Trung cộng. Nhưng ví phông đường đòi bằng phẳng cả... “Pivot To Asia” thất bại vì Trung Đông nổi loạn bởi sự trỗi dậy của ISIS. Mỹ phải quay lại để đối phó tình hình này, Iraq, Syria, Afghanistan, tiếp đến là chiến tranh Ukraine xảy ra, Mỹ lại phải bận tâm về vấn đề Châu Âu nữa. Trong khi đó, Trung cộng không chờ đợi. Họ xây đảo nhân tạo ở Biển Đông, tăng cường quân sự, và quan trọng nhất, họ mở rộng ảnh hưởng kinh tế ở khắp nơi mà Mỹ bỏ trống. Một trong những khoảng trống đó là Mỹ La–tinh, là “sân sau” của Mỹ. Kể từ 1989 sau khi Xô Viết sụp đổ cho đến năm 2012, năm Tập Cận Bình làm lễ đăng quang, Mỹ đang ngủ quên trên ngai vàng “đơn cực”, một mình một chợ mà không nghĩ rằng Bắc Kinh đang âm thầm chờ thời cơ. Cho đến khi Mỹ thức dậy... thì Tàu cộng đã xây dựng xong một mạng lưới “xâm thực” cực kỳ tinh vi lớn mạnh ngay sâu sau nhà mình.

Năm 2017, Mỹ đưa Kim Jong Un Vương tước vàng lên đài thí võ, vừa nhảy lên đài là chơi ngay Trade War, khiến Bắc Kinh chơi với, Trump thành lập ngay khối QUAD (Mỹ–Úc–Ấn–Nhật), khiến ý đồ dùng vũ lực tái chiếm Đài Loan hụt hẫng đứng khựng lại. Điều này khiến cho Bắc Kinh siêng năng... tập trận nhiều hơn!

Trump chỉ làm Tổng thống bốn (4) năm thôi, bước xuống nghỉ ngơi để Cụ Bảy Đòn lên thay đóng vai “người khờ khạo không biết gì” và làm ngơ để Nga đánh Ukraine, đẩy Châu Âu vào vòng binh đao cho vui.

Đầu năm 2025, Trump trở lại võ đài, gần cuối năm đầu, Trump tung ra chương “Càn Khôn Đại Na Di” (NSS–2025) một trong những trọng tâm của NSS–2025 là Trump đặt Tây bán cầu lên ưu tiên hàng đầu, trên cả châu Âu, Trung Đông, và Ấn Độ Dương–Thái Bình Dương. Khác với nhiệm kỳ 1, trong nhiệm kỳ 2, Trump không đối phó trực tiếp với Tàu cộng ở Châu Á, nơi họ có nhiều ưu thế hơn, Trump chọn đánh vào nơi mà Mỹ vẫn có thể thắng mà Nga với Tàu không thể phản ứng kịp là tây bán cầu, nơi Mỹ có lợi thế địa lý tuyệt đối, nơi quân đội Mỹ có thể khai triển sức mạnh quân sự mà không bị cản trở. Nơi Trung cộng và Nga không thể can thiệp trực tiếp dù có muốn.

Thế là Nicolas Maduro của Venezuela trở thành một “con vật tế thần”.

Chỉ vài giờ sau khi Tổng thống Donald Trump tuyên bố trên mạng rằng Nicolas Maduro và vợ là Cilia Flores đã bị lực lượng Mỹ bắt giữ và được đưa về Mỹ... thì ếch nhái ễnh ương bù tọt cát tiếng cùng lên tiếng ngay buổi sáng thứ bảy 3/1/2026. Tha hồ gõ phiếm bình loạn nổ sảng như mìn claymore, thậm chí chuyện mới xảy ra có mấy tiếng đồng hồ mà có người biết và viết ra rằng Phu Nhân của Maduro là Bà Cilia Flores lo sợ khóc thút thít hỏi Maduro “Minh ơi... bây giờ mình phải làm sao...?” ... thế mới tài chứ!

Một biến cố chính trị có một không hai từ xưa đến giờ, thì làm sao không có phản ứng của thế giới, dĩ nhiên chẳng có ai ca ngợi hành động “trắng trợn” này mà hầu hết là phê phán hoặc lên án mạnh mẽ cuộc can thiệp “đơn phương” của Mỹ. Dĩ nhiên cũng vẫn là những luận điệu kết án cũ rích nào là vi phạm chủ quyền quốc gia, vi phạm hiến chương Liên Hiệp Quốc, vi phạm công pháp quốc tế... hằm bà lằng xấn cầu... tha hồ lên tiếng.

Điển hình nhất là lời cảnh báo của Ông Tổng Thư Ký Liên Hiệp Quốc Antonio Guterres:

– Hành động của Mỹ sẽ tạo thành một tiền lệ nguy hiểm, đó là các quy tắc của luật pháp quốc tế không còn được tôn trọng nữa...!!!

Ông Tổng Thư Ký ơi là Ông Tổng... Ông cứ vẫn ngủ ban ngày.

– Cái quy tắc của luật pháp quốc tế mà Ông vừa nói đến đã bị chính tổ chức của các Ông vút vào sọt rác kể từ năm 1975, khi quân Bắc Việt tấn công Việt Nam Cộng Hòa mà bốn phái đoàn kiểm soát đình chiến của các ông đang ngồi uống Cô Nhắc ở Continental hay Caravelle trên đường Công Lý. Để rồi từ đó, công lý của chúng tôi trở thành... Trại Đầm Đùn!

– Năm 1989, Mỹ đã bắt giữ Tổng thống Manuel Antonio Noriega của Panama đưa về giam giữ ở Florida chờ ngày ra tòa về tội buôn lậu.

– Năm 1998, CIA đã thông đồng với M15–16 của Anh Quốc, bắt giữ cựu Tổng thống Pinochet của Chile tại Luân Đôn (Anh) về tội tham nhũng và độc tài dã man.

– Còn hàng chục vụ khác như Saddam Hussein (Iraq), Bin Laden (Al Qaeda), Gaddafi (Libya), v.v. và v.v.

Rồi mới đây nửa năm 2022, Nga tấn công Ukraine với lý do vu vơ như kết tội chế độ Zelensky là chế độ “Phát Xít”, phân biệt chủng tộc với những người nói tiếng Nga. Hamas vô cớ vượt biên giới sát hại hàng ngàn dân Do Thái vô tội, xung đột đẫm máu ở Sudan, Nigeria... các Ông Bà Liên Hiệp Quốc giải quyết được cái gì, hay chỉ lãnh lương của dân rồi nay ra tuyên cáo, mai ra nghị quyết, thậm chí còn ra lệnh bắt giữ Tổng thống Nga Putin và Thủ tướng Do Thái Netanyahu nữa mới thật là... lố bịch.

Ông Trump chẳng ra thông báo cảnh cáo gì ráo, muốn bắt ai thì cứ âm thầm lặng lẽ bắt, nêu hàng trăm lý do chẳng ai kiểm chứng. Riêng Nicolas Maduro thì chẳng những ngu đần mà còn u mê nên bị kê “vô số tội”.

Trong bài xạo sự “Người Ngu Nhất Thế Giới” Ngày 21/12/2025 xạo tôi có viết:

“Cái Tôi” của Nicolas Maduro quá lớn, lớn còn hơn mỏ dầu ngoài khơi biển Caribbean nữa, cái tôi quá lớn vì ý mình giàu có lại có những “cận vệ như Nga, Tàu, Iran, Cuba, Thổ Nhĩ Kỳ... cho nên ở Châu Mỹ mà coi Mỹ chẳng ra gì thì... trong một ngàn lẻ một cái ngu... Maduro chiếm hết một ngàn cái ngu rồi...”

Rồi chuyện gì nó sẽ phải tới... nó đã tới trong đêm thứ Sáu rạng ngày 3/1/2026 tại Thủ đô Caracas của Venezuela.

Maduro trở thành một con vật tế thần trước khi Donald Trump ra quân, những con dê hàng xóm với Caracas đang gặm cỏ non của Bắc Kinh cũng bắt đầu rét dù đang là mùa hè, như Colombia, Brazil, Cuba, Mexico. Riêng Tổng thống Colombia Gustavo Petro thì rét run như con cây sậy. Chỉ một đòn của Trump đã làm vô hiệu hóa Trục Ma Quỷ Moscow–Beijing–Tehran, trục này chỉ vót vát bằng cách lên tiếng là phải thả Maduro ngay lập tức, hay cùng lắm là mai hay một rú nhau “tập trận” ở Biển Caribbean nữa mới vui cửa vui nhà. Còn về phần Cuba, thì Trump nói rằng “nó như một cái xác chết rồi, khỏi cần quan tâm tới nó nữa, có quan tâm thì hãy tập trung quan tâm tới... Groenland của Đan Mạch...”

Đâu phải kế hoạch bắt Maduro chỉ chuẩn bị năm ba ngày hay vài tuần lễ, mà có thể hàng tháng trước đây rồi. Trump và chính quyền của Ông phải cân nhắc từng ly chữ đâu phải muốn là làm liền. Sai một li đi một dặm.

Bề ngoài thì Mỹ kết tội Maduro là “Ông Trùm Khủng Bó Buôn Ma Túy”, nhưng bên trong còn hàng tá vấn đề gút mắc ly kỳ và hấp dẫn hơn nhiều. Hiện tại có cả hàng chục, nếu không nói là hàng trăm “Ông Trùm Ma Túy” trên khắp thế giới chứ đâu phải chỉ một mình Maduro. Hiện thế giới có hàng chục nhà độc tài. Có hàng chục quốc gia bị cáo buộc

liên quan đến ma túy. Có hàng chục cuộc bầu cử gian lận. Chứ đâu phải riêng gì Venezuela.

Tại sao Mỹ không nhắm đến những nơi đó mà lại Venezuela và ngay vào thời điểm này?

Ngay như những quốc gia Trung Đông, tuy ở xa Mỹ vạn dặm, nhưng chỉ vì có nhiều lượng dự trữ dầu hỏa, mà Mỹ phải sòng chét tranh giành cho bằng được, huống chi Venezuela nằm bên nách Mỹ mà lại có số lượng dầu hỏa lớn nhất thế giới. Saudi Arabia có 267 tỷ thùng, Venezuela có đến 303 tỷ thùng. Trong hơn nửa thế kỷ qua, dầu Venezuela từng chảy về Mỹ. Các công ty Mỹ như Exxon, Chevron, ConocoPhillips từng đầu tư hàng tỷ đô la vào đây. Venezuela là nhà cung cấp dầu “đáng tin cậy” của Mỹ, nằm ngay cạnh, không phải đi qua eo biển Hormuz hay vùng biển tranh chấp.

Năm 1998, Hugo Chavez lên nắm quyền với tuyên ngôn “chủ nghĩa xã hội thế kỷ 21”. Năm 2006, Chavez tuyên bố “Venezuela và Trung cộng đang xây dựng một ‘liên minh chiến lược kiên cố như Vạn Lý Trường Thành’”. Bao nhiêu đó cũng đủ “khốn nạn” rồi, nhưng không, Chavez còn đi xa hơn nữa, Chavez bắt đầu dùng dầu mỏ như vũ khí chính trị. Năm 2007, Chavez tịch thu toàn bộ tài sản của các công ty dầu nước ngoài không chịu nhượng quyền kiểm soát. ExxonMobil và ConocoPhillips bị đuổi ra khỏi cửa. Điều đáng nói ở đây là, chính quyền Caracas chuyển số lượng dầu mỏ này sang cho Trung cộng. Chuyện này trước đây, trước 2012, năm Tập Cận Bình lên ngôi, thì chẳng có gì để nói, nhưng từ khi có “một vành đai một con đường” của Chú Ba Tập với tham vọng “cướp vương miện” của Mỹ mới có chuyện cơm không lành canh không ngọt giữa Washington và Caracas. Trong nhiệm kỳ 1, năm 2018, Maduro đã vào tầm ngắm của Trump rồi. Maduro u mê bất chấp hiểm họa trước mắt, năm 2024 lại nắm giữ chức Tổng thống lần thứ ba qua một cuộc bầu cử gian lận trắng trợn, sau đó còn ký kết những hiệp ước quốc phòng an ninh quan trọng với Nga nữa. Có là thánh cũng không nhìn được nữa huống chi là Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn.

Trong hơn 20 năm qua, Tàu cộng đã âm thầm “xâm lược” Mỹ La-tinh chỉ bằng đồng tiền. Venezuela là một “headquarter” của kế hoạch này. Năm 2024, Maduro còn đi một bước xa hơn nữa là đã ký kết với Nga 17 thỏa thuận trong các lĩnh vực quốc phòng và năng lượng, bao gồm cả hợp tác tình báo, hoạt động drone, thiết bị quân sự, và công nghệ thăm dò dầu. Không có cái đại nào của Nicolas Maduro như cái đại này. Cái đại và cái ngu không hiểu được khái niệm “Trật Tự Mới Của Thế Giới” mà Mỹ đang theo đuổi và thực thi từ cuối thập niên 80. Không hiểu được ý nghĩa tại sao Trump thất cử rồi Trump lại trở lại Tòa Bạch Ốc để thay thế Cự Bẫy Đòn. Lập luận như vậy cũng chưa đúng hẳn, bởi Maduro chỉ nghĩ một cách đơn giản và nông cạn rằng, sau khi Nga sụp đổ, thế giới đi vào đơn cực của Mỹ chỉ một thời gian ngắn, một thế lực khác trỗi dậy cạnh tranh với Mỹ, tương tự như một chiến tranh lạnh mới bắt đầu giữa Mỹ và Tàu. Maduro bài Mỹ thân Nga-Tàu-Iran-Cuba thì chẳng khác chi “rước voi về dày má tổ”, nuốt dao bầu giỡn mặt với tử thần. Chính chế độ Madoro đã đẩy Chính Quyền Hoa Kỳ bắt buộc phải có hành

động như vậy. Một hành động mà xạo tôi gọi là “Nhất Nộ An Thiên Hạ” hay “Sát Nhất Miêu Dọa Vạn Thử” của học thuyết Trump.

Một học thuyết mới ra đời, thay vì Monroe thì bây giờ được gọi là: DONROE! (Donald Doctrine)

Một học thuyết chủ trương “Đứng ngoài, hay đứng trên khuôn khổ luật pháp quốc tế, công ước, hiến chương, tinh thần của Liên Hiệp Quốc.” Chuyện đe dọa đến nền an ninh quốc gia của Mỹ, hay xâm phạm đến lợi ích hay quyền lợi của Mỹ, dù là hiện hữu hay còn trong giả thuyết, Mỹ phải làm là Mỹ cứ phải làm, làm bằng Delta Forces, hay bằng F35, F16, B22. Chuyện phê phán kết án là chuyện của thiên hạ, thiên hạ cứ tha hồ kết án, thiên hạ ra lệnh bắt giữ Ông Donald Trump thì Mỹ cũng OK luôn... nhưng chỉ bằng mồm... hoặc tập trận. Chiến tranh Ukraine sắp bước qua năm thứ năm, có lẽ bốn năm nay mỗi miệng quá rồi nên “các ngài” đang nghỉ xả hơi, thì bị Trump đánh thức dậy để... kết án tiếp... và ra lệnh cho “Tòa Án Quốc Tế” ban bố lệnh bắt giữ tội phạm chiến tranh Donald Trump!

Trong hai thập niên qua, lợi dụng trong lúc Mỹ quá bận rộn về Trung Đông, rồi lại vương phải Afghanistan, Tàu cộng đã âm thầm xây dựng tư thế của mình ở Châu Mỹ La-tinh. Họ không cần phải xâm lược, họ chỉ ký check, họ chỉ hoan hỷ thỏa mãn những nhu cầu mà đối tác cần, Venezuela là trung tâm của chiến lược này. Hãy tưởng tượng rằng, trên một tuyến đường dài (Chavez đã gọi nó là Vạn Lý Trường Thành mà) nối liền Châu Á sang Châu Âu và nối tiếp Châu Mỹ, Venezuela là một ga chính trên tuyến đường Châu Mỹ La-tinh của Trung cộng, trong đó có sự hà hơi tiếp sức của Nga... thì nếu chúng ta là người Mỹ, chúng ta sẽ phải đối phó ra sao? Còn nữa, Trung cộng ngày nay là một trong những “trung tâm quyền lực” có khả năng chi phối toàn thế giới. Với tham vọng trở thành số một, Bắc Kinh đã tạo ra BRICS để dần lôi kéo các thế lực khác vào phe của Bắc Kinh và Mạc Tư Khoa, và xây dựng một hệ thống riêng không phụ thuộc vào đô la của Mỹ.

Đã quá rõ ràng, Tàu cộng đang xây dựng một trật tự khác của thế giới song song với trật tự mới mà Mỹ đang xây dựng. Tiếc thay cho số mệnh của vợ chồng Maduro, vì nhận làm “cánh tay đại võ” của Tập Cận Bình phụ trách vùng Trung Nam Mỹ trong kế hoạch “bá chủ” của Chú Ba. Bát nước đầy, chỉ cần thêm một giọt nó cũng phải tràn ra ngoài, nó đã tràn ra ngoài đêm 2/1 rằng ngày 3/1/2025. Vợ chồng Maduro thành con vật tế thần để sơn quét Châu Mỹ lại sạch sẽ và ngăn nắp hơn. Chỉ cần một đêm thôi, Hoa Kỳ đã chứng minh cho thế giới thấy rằng không bất cứ một quốc gia nào trên thế giới xâm phạm đến Mỹ Châu. Thuyết MONROE chỉ giới hạn về Châu Âu, Thuyết DONROE không có giới hạn. Hoa Kỳ vẫn có một sức mạnh không có đối thủ, Hoa Kỳ đang thách thức trực “Ma Quỷ” đang đe dọa Phương Tây. Cái càn chính của con của Tàu ở Châu Âu là Italy đã bị bẻ gãy sau vụ Covid-19, cái càn chính ở Phi Châu là Kenya bị bẻ gãy chỉ vì Kenya là cái đầu cầu của vành đai của Tàu cộng bước vào Phi Châu và cũng là “quê Mẹ” của Obama, nay cái càn chính của con của Tàu cộng ở Mỹ La-tinh là Venezuela đã bị Trump bẻ gãy. Còn cái càn chính của con của Tàu ở Á Châu là ai? Câu trả lời xin để dành cho Quý Vị.

Chiến lược mới của Mỹ là “bẻ còng cua trước cái đũa” và trước khi phân định một cách rõ ràng dứt khoát ai là bạn ai là thù.

Trong chương trình “Meet The Press” của đài NBC ngày 4/1/2025, Bộ Trưởng Ngoại Giao Mỹ đã minh định rõ ràng hơn về việc bắt giữ Maduro như sau: *“Quý vị không thể biến Venezuela thành trung tâm hoạt động của Iran, Nga, Hezbollah, Trung cộng cũng như các nhân viên tình báo Cuba đang kiểm soát đất nước này, Venezuela. Chúng tôi không cần dầu mỏ của Venezuela. Hoa Kỳ có nguồn tài nguyên dầu mỏ phong phú. Mục tiêu của chúng tôi là để kiềm chế các đối thủ cạnh tranh của Hoa Kỳ – như Trung cộng, Nga, và Iran – trong việc đầu tư và kiểm soát ngành công nghiệp dầu mỏ của Venezuela. Xin quý vị hãy nhớ cho, đây là Tây Bán cầu. Đây là nơi chúng tôi sinh sống, và chúng tôi tuyệt đối không cho phép Tây Bán cầu trở thành căn cứ hoạt động của các thế lực thù địch, các đối thủ cạnh tranh và những kẻ chống đối Hoa Kỳ.”*

Năm 2022, Nga tấn công Ukraine bằng vũ lực. Năm 2026 Mỹ xâm nhập thủ đô của Venezuela bắt giữ Tổng thống Nicolas Maduro. Hai sự kiện tuy khác nhau về hình thức nhưng bản chất giống nhau như một, “Xâm Lược”. Qua hai sự kiện hay hai biến cố này chúng ta có thể kết luận được hay chưa rằng “thế giới đang chuyển từ một hệ thống dựa trên luật pháp quốc tế sang một hệ thống dựa trên sức mạnh và vùng ảnh hưởng.” Nếu một nước lớn có thể tấn công một nước nhỏ có chủ quyền, bắt giữ lãnh đạo, và tuyên bố “điều hành” nước đó mà không bị trừng phạt, thì luật quốc tế đã sụp đổ. Điều này nguy hiểm cho tất cả các nước nhỏ. Nga ảnh hưởng Châu Âu. Mỹ ảnh hưởng Châu Mỹ và Trung cộng ảnh hưởng Châu Á. Riêng Trung cộng vì bài toán Đài Loan chưa có đáp số, bởi con kỳ đà cản mũi Washington nên sự ảnh hưởng của Tàu lục địa với các quốc gia Châu Á là sự “ảnh hưởng ba rọi, nửa da, nửa mỡ, nửa nạc” chỉ vì chính sách “chính trị lộ tuyến” của Bắc Kinh. Nhưng với Việt Nam lại khác. Đài Loan là một tỉnh ly khai của Tàu, Việt Nam là một quốc gia độc lập có chủ quyền, nhưng lại nằm trong vùng ảnh hưởng tranh chấp của hai đối thủ đáng lo ngại là Mỹ và Tàu. Trong bối cảnh tranh tối tranh sáng này, không ai có thể biết được Việt Nam chịu ảnh hưởng bên nào “nặng ký hơn” bên nào. Từ lâu, Việt Nam đã khéo léo luôn lách duy trì quan hệ tốt với Mỹ, Nga, Tàu, nhưng trong tình huống mới, nước lớn có thể bắt buộc các nước nhỏ phải có thái độ dứt khoát là ở phe nào, thí dụ cả Beijing và Washington bắt buộc Hà Nội phải dứt khoát lập trường... thì thú thật, xạo tôi không biết phải viết cái gì?

Sự kiện Ngày 3/1/2025 ở Caracas là một thách thức công khai và táo bạo của Mỹ đối với Bắc Kinh. Có lẽ chúng ta không cần quan tâm đề cập tới Mạc Tư Khoa và Iran, bởi vì chuyện Châu Âu và Trung Đông xem như đã tạm ổn rồi. Việt Nam sẽ bị cuốn vào một vòng xoáy bất khả tiên liệu hung hay kiết, nếu Bắc Kinh có phản ứng mạnh bạo bằng cách... đổ bộ Đài Loan. Xét ra, Lục Địa Tàu đổ bộ Đài Loan có “chính danh” hơn Moscow và Washington, nhưng khổ nỗi là Chú Ba Tập... chưa dám vì còn e ngại Thất Thương Quyền Của Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn Tóc Vàng!!!

“Tôi vẫn mong một tiếng gì như tiếng ầm vang của biển... Hình như tiếng đó đã bắt đầu...”

Đó là câu trả lời cho câu hỏi “Tại sao Nga đánh Ukraine được, Mỹ đánh Venezuela được mà Tàu đánh Đài Loan không được”.

Để kết bài viết hôm nay, xạo tôi xin nhắc lại câu “*In politics... anything possible...*” (Trong Chính Trị, Bất cứ điều gì cũng có thể xảy ra được).

Thân Kính Chúc Một Ngày Yên Bình Và Hạnh Phúc.

Út Bạch Lan

Nguồn: Internet eMail by van chuong vu chuyển

Đăng ngày thứ Năm, January 8, 2026
tkd, Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH